

امر بینامتنی و امر تأثری در درام پسامدرن:

یک مورد مطالعاتی از روزنکرانتز و گیلدنسترن مرده/اند

نگار شریف^۱

چکیده:

در پژوهش حاضر احیای علاقه به تأثریت به عنوان یکی از مهم‌ترین حوزه‌های بحث پسامدرن در ادبیات و هنر مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. محقق قصد معرفی چند استراتژی را دارد که برای تبدیل عناصر بینامتنی و تقلید ادبی از آثار استادان فن به ابزاری برای ایجاد تأثریت مورد استفاده قرار می‌گیرند. به منظور انجام این کار روزنکرانتز و گیلدنسترن مرده/اند (۱۹۶۷) اثر توماس استاپارد که بعدها توسط خود استاپارد تبدیل به نسخه فیلم شد مورد بررسی قرار گرفته است. این مطالعه سعی دارد نشان دهد که چگونه تأثریت می‌تواند بر عملکرد و همچنین کمک تماشاگران به متن نمایشی و نمایش دراماتیک اثر بگذارد. تجربه مشترکی که توسط ویلیام شکسپیر در هملت ساخته شده است می‌تواند به درک چگونگی کار تأثریت در زمانی که بینامتنیت یک نیروی قدرتمند و مثبت است، کمک کند. نمونه صحنه‌های انتخاب شده در این پژوهش به این نتیجه رسیده‌اند که چگونه تصور داشتن یک هویت پایدار، نه تنها آن چیزی است که شخصیت، بازیگران و یا مولف فرض می‌کنند که وجود دارند، بلکه آن چیزی است که متن به عمد و بطور مداوم انجام می‌دهد. ماهیت بازیگوش تأثریت، نشان می‌دهد که چگونه هر یک از این مشارکت‌کنندگان از صمیم قلب خود را فریب می‌دهند تا به نمایش ادامه دهند.

واژگان کلیدی: تأثریت، درام پسامدرن، بینامتنیت، تقلید ادبی از آثار استادان فن،

درامای توماس استاپارد

۱ استادیار زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، تهران